

Justitiedepartementet

2007-11-26

EU-nämnden
Riksdagen

Kommenterad dagordning för ministerrådsmötet för rättsliga och inrikes frågor samt räddningstjänsten (RIF-rådet) i Bryssel den 6-7 december 2007

1. Godkännande av den preliminära dagordningen

Se bifogad preliminär dagordning.

2. Godkännande av A-punktlistan

Det föreligger ännu ingen trolig A-punktlista.

**3. Genomförande av strategin och handlingsplanen mot terrorism
– Rapport om genomförandet av strategin och handlingsplanen mot radikaliserings och rekrytering (Sr Ask)**

Avsikten med behandlingen i rådet

Rådet förväntas notera återrapportering om hur arbetet fortskrider med genomförandet av strategin och handlingsplanen mot terrorism.

Något dokument har ännu inte presenterats inför rådsmötet.

Bakgrund

Efter terrorattackerna i Madrid antog Europeiska rådet den 25 mars 2004 en deklARATION om bekämpning av terrorism innehållande 15 olika punkter med förslag till åtgärder. I deklARATIONEN anges dessutom att ministerrådet (i samarbete med generalsekreteraren/höge representanten och kommissionen) skall rapportera till Europeiska rådet om hur uppföljningen av deklARATIONEN fortskrider.

En första uppföljning ägde rum vid Europeiska rådets möte i juni 2004 då bland annat EU:s handlingsplan mot terrorism antogs. En ny

deklaration antogs vid ett extrainkallat RIF-råd med anledning av bombdåden i London den 7 juli 2005. Europeiska rådet antog i december 2005 en övergripande EU-strategi mot terrorism som, med utgångspunkt i tidigare handlingsplan och deklARATIONER, tydligt förklarar EU:s policy, vilka mål som satts upp, hur de skall uppnås, på vilka områden som insatser har vidtagits och vad som prioriteras för framtiden. I strategin delas denna policy in i fyra åtgärdsområden; förebygga, skydda, störa och hantera. Handlingsplanen har uppdaterats och omstrukturerats för att bättre motsvara målen i strategin.

En praxis har utvecklats med återrapportering och avstämning av hur arbetet fortskrider. Detta sker i slutet av varje ordförandeskap, först till RIF-rådet sedan till Europeiska rådet.

Rapporten har ännu inte presenterats, men vid Artikel 36-kommitténs möte den 21-22 november 2007 meddelade den nyttillträdde anti-terrorismsamordnaren Gilles de Kerchove att han ämnade ta upp följande punkter vid RIF-rådet den 6-7 december:

- informationsutbyte;
- handlingsplanen mot radikaliserings och rekrytering;
- finansiering;
- organisatoriska frågor;
- genomförande .

Tidigare behandlas av EU-nämnden och rådet

Frågan följs upp regelbundet. Senaste rapporteringen skedde i december 2006.

Svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar en återrapportering med ovanstående element.

4. Förslag till rådets direktiv om kartläggning och klassificering av europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behoven att stärka skyddet av denna (Fö-dep/Sr Ask)

– **Lägesrapport (R)**
(*kan bli A-punkt*)

Avsikten med behandlingen i rådet

I syfte att beskriva hur processen fortskrider för arbetet med skydd av kritisk infrastruktur har ordförandeskapet tagit fram en s.k. framstegsrapport (progress report), vilken förväntas noteras vid RIF-rådet den 6-7 december. Dagordningspunkten blir troligtvis en A-punkt vid rådsmötet.

Dokument bifogas.

Bakgrund

Attentaten mot de allmänna kommunikationsmedlen i Madrid (2004) och i London (2005) har drivit på EU:s arbete med att ta fram en strategi för skydd av kritisk infrastruktur i Europa. Kommissionen tog på rådets initiativ fram ett meddelande i frågan i oktober 2004. I november 2005 antog kommissionen en grönbok varpå rådet bad kommissionen att ta fram ett program för skydd av europeisk kritisk infrastruktur (*European Programme for Critical Infrastructure Protection – EPCIP*). I december 2006 presenterade kommissionen ett meddelande [KOM (2006) 786 slutlig] om ett europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur samt ett förslag till direktiv [KOM (2006) 787 slutlig] om kartläggning och klassificering av europeisk kritisk infrastruktur och en gemensam strategi för bedömning av behoven att stärka skyddet av denna. Under 2007 har förslaget till direktiv utgjort fokus för förhandlingarna inom EU. EPCIP som sådant, inklusive handlingsplan, har således inte diskuterats.

Genom kommissionens förslag till direktiv fastställs ett förfarande för kartläggning och klassificering av europeisk kritisk infrastruktur och en gemensam metod för bedömning av behovet av ett stärkt skydd för sådan infrastruktur. Kommissionen föreslår att definitionen av europeisk kritisk infrastruktur, vilket utgör basen för arbetet, ska vara ”kritisk infrastruktur som vid driftsstörning eller förstörelse skulle få betydande följder för två eller fler medlemsstater, eller en enskild medlemsstat om den kritiska infrastrukturen finns i en annan medlemsstat. Detta inbegriper effekter till följd av sektorsöverskridande beroende av andra typer av infrastruktur”. Direktivet ska vidare reglera en process enligt nedanstående:

Detaljerade kriterier för vad som är att betrakta som europeisk kritisk infrastruktur (ECI) inom varje sektor ska överenskommas av medlemsstaterna (vilket ännu inte gjorts). Varje medlemsstat ska sedan, på basis av dessa kriterier, identifiera konkreta anläggningar som man anser vara kritiska på en europeisk skala. Det gäller anläggningar både inom eget territorium och i andra länder som anses berörda.

Varje medlemsstat ska ålägga ägare/förvaltare av ECI att upprätta en säkerhetsplan (*Operator Security Plan – OSP*) enligt standardiserad europeisk modell. Planen skall omfatta vilka anläggningar som är kritiska samt vad som görs för att skydda dem, både permanent och vid kris. Vidare ska en ”sambandsansvarig i säkerhetsfrågor” (*Security Liaison Officers*) utses som kontaktpunkt i dessa frågor gentemot relevanta myndigheter i medlemsstaterna. Medlemsstaternas myndigheter ska, framför allt med hjälp av säkerhetsplanerna, utöva tillsyn över dessa anläggningar. Medlemsstaterna ska på ett övergripande plan rapportera sårbarheter, risker och hot till kommissionen per sektor. Kommissionen

ska sedan, för varje sektor och basis av dessa rapporter, bedöma om ytterligare säkerhetsstandards behövs.

Varje medlemsstat ska utse en kontaktpunkt (*CIP Contact Point*) för detta samarbete som skall koordinera arbetet i landet, vilken bl.a. skall ge kommissionen tillgång till den information runt ECI-objekt som behövs för att utveckla EPCIP.

I förteckningen över kritisk infrastruktur ingår elva sektorer: energi, kärnindustri, informations- och kommunikationsteknik, vatten, livsmedel, hälso- och sjukvård, finans, transporter, kemisk industri, rymdforskning och forskningsanläggningar.

Kommissionen föreslog initialt att medlemsstaterna skulle anta de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 31 december 2007, vilket har visat sig vara orealistiskt då stor oenighet för närvarande råder mellan kommissionen och ett antal medlemsstater - däribland Sverige - kring vilken status rättsinstrumentet ska ha (direktiv eller rådsbeslut) samt vilka kriterier och definitioner för ECI som ska gälla etc.

Svensk ståndpunkt

Sverige är positivt till att EU för upp sårbarhetsfrågor på agendan och tar fram en politik för att stödja arbetet med att stärka robustheten i samhällsviktiga verksamheter.

Det ligger i Sveriges intresse att ett närmare samarbete inom EU kommer till stånd som kan ge medlemsstaterna stöd i deras arbete med att skydda kritisk infrastruktur. Mervärdet i att frågan även behandlas inom EU ligger i att unionen kan stödja kunskapsförmedlingen mellan medlemsstaterna, samt bygga en gemensam kunskaps- och begreppsapparat vilket är en förutsättning för samarbete mellan länderna. Sverige anser att ansvaret för att skydda den kritiska infrastrukturen, utöver att det skall vara ett nationellt ansvar, primärt åvilar respektive sektor.

I så motto har Sverige – tillsammans med flera andra medlemsstater - ansett att direktivförslaget är för detaljstyrt och har i första hand verkat för att det på detta område inte bör finnas någon tvingande lagstiftning. Inom flera sektorer finns dessutom redan ett avancerat EU-samarbete i säkerhetsfrågor.

Parallellt med denna process har dock Sverige arbetat med att utveckla förslaget på direktiv och särskilt beaktat definitions- och kriteriefrågor, samt sekretessaspekter som måste vara förenliga med svensk lagstiftning och Sveriges anslutningsfördrag till unionen.

Föreliggande *framstegsrapport* återspeglar hittillsvarande svensk linje i frågan.

För ytterligare information se Faktapromemoria 2006/07: FPM67, Skydd av kritisk infrastruktur inom EU.

5. Utkast till rådets slutsatser om hantering av kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära risker och om bioberedskap

– Antagande (Fö-dep/Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Anta rådets slutsatser om hantering av kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära risker och om bioberedskap. Dagordningspunkten blir troligtvis en A-punkt vid RIF-rådet den 6-7 december 2007.

Dokument bifogas.

Bakgrund

Grönboken om bioberedskap publicerades av kommissionen den 11 juli 2007. Grönboken syftar till att uppmana till debatt och till att inleda ett samråd på europeisk nivå om hur biologiska risker ska minskas samt hur beredskapen för sådana risker ska stärkas. Alla potentiella risker kopplade till olyckor, avsiktlig spridning av sjukdomsagenser eller naturligt förekommande sjukdomar omfattas. Slutdatum för medlemsländernas synpunkter var den 1 oktober 2007.

Förslaget till rådslutsatser var inledningsvis tänkt att endast behandla grönboken om bioberedskap men har nu givits ett bredare omfång för att även omfatta kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära risker, s.k. CBRN-risker. Den utökade ambitionen har välkomnats av EU:s medlemsstater. Förslaget till rådslutsatser omfattar en generell del A om CBRN risker samt en del B om bioberedskap (om grönboken).

Svensk ståndpunkt

Sverige är positivt till att en debatt initieras och anser att det är viktigt att strategiska frågor rörande bioberedskap samt beredskap för att hantera kemiska, radiologiska samt nukleära risker, förs upp på EU-nivån. Sverige vill understryka vikten av en genomlysning av befintliga system på EU-nivå så att inte dubbleringar av arbetet sker.

Sveriges synpunkter på slutsatserna kan sammanfattas med att helheten är bra. Slutsatserna går inte in i detalj hur beredskapen för CBRN-området ska stärkas utan talar snarare om att detta är ambitionen. Sveriges viktigaste synpunkt har därför varit att få in texter som anger att vi efterlyser en djupare analys över behov av åtgärder och att dubblering av pågående verksamhet inte är önskvärd samt att vi i nuläget inte ser behov av nya regler för området.

För ytterligare information se Faktapromemoria 2007/08: FPM1, Grönbok om bioberedskap.

6. (ev.) Utkast till rådets slutsatser om strategiska riktlinjer och prioriteringar för skärpt säkerhet för sprängämnen (Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Anta rådsslutsatser om strategiska riktlinjer och prioriteringar för skärpt säkerhet för sprängämnen.

Bakgrund

Som ett led i terrorismbekämpningen föreslås en höjning av säkerheten kring sprängämnen. En expertgrupp tog under våren 2007 fram en rapport på temat och olika rådsarbetsgrupper har under hösten också diskuterat frågan. Kommissionen antog vidare den 6 november 2007 ett meddelande om höjd säkerhet för sprängämnen, innehållande ett förslag till handlingsplan (KOM (2007) 651 slutlig). Denna handlingsplan kräver noggrann analys och omfattande samordning mellan olika aktörer, varför diskussionen kommer att kunna påbörjas först under det slovenska ordförandeskapet. Under tiden konstaterar det portugisiska ordförandeskapet att det råder enighet bland medlemsstaterna om arbetets mål och inriktning och föreslår därför antagandet av rådsslutsatser på området.

Svensk ståndpunkt

Kommissionens förslag till handlingsplan gällande höjd säkerhet kring sprängämnen kommer att kräva noggrann analys och omfattande samordning av olika intressen. Diskussionen om detaljerna i handlingsplanen kommer att föras under slovenskt ordförandeskap och Sverige kan då få anledning att återkomma med synpunkter på de enskilda åtgärdsförslagen. Sverige instämmer dock i ordförandeskapets uppfattning att medlemsstaterna är eniga om arbetets mål och inriktning och stödjer därför antagandet av rådsslutsatser på området.

Sverige har under höstens diskussioner generellt stöttat de förslag som ingår i de föreslagna prioriteringarna. Vi ser ett värde i ett tätare samarbete mellan de ansvariga myndigheterna i medlemsstaterna och stödjer skapandet av ett bombdatasystem i Europols regi. När det gäller samarbete kring spridning av bombtillverkningsinformation på Internet har Sverige försvarat respekten för tryck-, yttrande- och informationsfriheten. Ordförandeskapet har i de aktuella rådsslutsatserna beaktat de svenska synpunkterna på ett tillfredsställande sätt. Sverige kan därmed ställa sig bakom de föreslagna rådsslutsatserna.

Se vidare i bifogad promemoria.

7. Utkast till rådets slutsatser om införande och utveckling av system för tidig varning i EU

– Antagande (Fö-dep/Sr Ask)
(kan bli A-punkt)

och

8. Utkast till rådets slutsatser om inrättande av ett system för tidig varning för flodvågor i Nordostatlanten och Medelhavsområdet

– Antagande (Fö-dep/Sr Ask)
(kan bli A-punkt)

Avsikten med behandlingen i rådet
Godkännande av slutsatser.

Dokument bifogas.

Bakgrund

Efter 2004 års tsunamikatastrof tog rådet fram en handlingsplan för jordbävningar och tsunamis. Framsteg har gjorts i arbetet när det gäller Indiska oceanen, men mycket lite har blivit gjort vad gäller arbetet i Atlantområdet. KOM har därför fått i uppgift av rådet att se över de brister som finns vad gäller Early Warning Systems (förvarningssystem) i Medelhavsområdet. Ett horisontellt arbete har påbörjats inom KOM där man vill ta fram en översikt över de Early Warning Systems som finns och också se till hur Early Warning Systems generellt kan förbättras.

ORDF har lagt fram förslag till rådsslutsatser rörande dels etableringen av ett Early Warningsystem i EU, dels etableringen av ett Early Warningsystem för tsunamis i Nordöstra Atlanten och Medelhavsregionen. Rådsslutsatserna lyfter fram pågående arbete på området. Fokus bör ligga på att utveckla befintliga system och undvika dubbleringar. Behovet av att utveckla larmsystem för utsatta grupper lyfts fram liksom behovet av att utveckla varningssystem som bygger på interoperabilitet.

Rådet antog den 31 januari 2005 en handlingsplan rörande tsunamis där KOM inbjöds att komma med förslag för att minska sårbarheten mot tsunamis och etablera ett Early Warning System för Nordöstra Atlanten och Medelhavet. Rådet fattade den 1-2 december 2005 beslut om en uppföljning av den handlingsplan som utarbetades efter flodvågskatastrofen i Sydostasien. Frågan har i dessa sammanhang varit uppe i EU-nämnden.

Svensk ståndpunkt

Sverige stöder arbete som leder till att det stora antalet redan existerande förvarningssystem inom EU används på ett effektivare och mer samordnat sätt. Sverige kan acceptera utkastet till rådsslutsatser.

9. Utkast till rådets slutsatser om att gå vidare med den övergripande strategin för migration

- Partnerskap för rörlighet
- Cirkulärmigration

(Sr Billström)

Avsikten med behandlingen i rådet:

Rådet förväntas besluta om slutsatser om cirkulär migration och partnerskap för rörlighet.

Bakgrund:

Begreppen cirkulär migration och partnerskap för rörlighet grundar sig i ER slutsatser från december 2006. Kommissionen vidareutvecklade dessa i ett meddelande som presenterades i maj 2007. Partnerskapen för rörlighet ska stärka EU:s yttre förbindelser med tredjeländer, underlätta cirkulär migration, hjälpa medlemsstaterna att få den arbetskraft de behöver, dra fördel av migrationens potentiellt fördelaktiga verkningar ur ett utvecklingsperspektiv och svara på ursprungsländernas behov när det gäller överföring av kunskap samt mildra verkningarna av kompetensflykt. Partnerskapen ska innehålla ömsesidiga åtaganden från både EU och tredjeland i samarbetet kring hanteringen av migrationsströmmarna och ska förhandlas fram med tredjeländer som uppfyller vissa villkor.

Arbetet som har lett till de nu aktuella rådsslutsatserna har omfattat såväl en diskussion kring urvalet av lämpliga kandidatländer för *pilotprojekt* som en bredare diskussion kring begreppet cirkulär migration och vad partnerskap för rörlighet ska innehålla som koncept.

Svensk ståndpunkt:

Sverige välkomnar rådsslutsatserna om cirkulär migration och partnerskap för rörlighet och ser positivt på ansatsen att fördjupa samarbetet på migrationsområdet med länder utanför EU. Att finna sätt att främja laglig och cirkulär migration är en viktig fråga för EU i ett framtidsperspektiv. Sverige ställer sig positivt till konceptet cirkulär migration och även till att genomföra pilotprojekt om de föreslagna partnerskapen för rörlighet.

Se vidare i bifogad promemoria.

10. Förslag till rådets beslut om inrättande av det europeiska migrationsnätverket (R)
 – Allmän riktlinje
 (Sr Billström)

Avsikten med behandlingen i rådet:

Beslut om allmänna riktlinjer för förslaget utformning för att vid ett senare skede kunna fatta beslut om att formellt inrätta nätverket efter Europaparlaments yttrande.

Bakgrund:

Redan 1994 betonade kommissionen värdet av att inrätta en mekanism för heltäckande och EU-täckande övervakning av migrationsflödena. I slutsatserna från Europeiska rådets möte i december 2001 uppmanas kommissionen att inrätta ”ett europeiskt system för utbyte av information om asyl, migration och ursprungsländer”, varigenom Europeiska migrationsnätverket (EMN) inrättades som ett pilotprojekt 2002.

I augusti 2007 presenterade kommissionen ett förslag till rådsbeslut om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk i syfte att formalisera nätverket (KOM (2007) 466 slutlig), vilket har diskuterats på tjänstemannanivå. Under förhandlingarna har smärre justeringar av förslaget gjorts.

Svensk ståndpunkt:

Sverige eftersträvar en ökad harmonisering av asyl- och migrationspolitiken inom Europeiska unionen. En förutsättning för att uppnå det är förbättrat utbyte av tillförlitliga och jämförbara uppgifter inom detta område, vilket inrättandet av ett europeiskt migrationsnätverk kan bidra till. Sverige stödjer därför förslaget till rådsbeslut.

Se vidare i bifogad promemoria.

11. (ev.) Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om hur viseringsansökningar ska tas emot och behandlas (R)
 [Offentlig överläggning i enlighet med artikel 8.1]
 (Sr Billström)

Avsikten med behandlingen i rådet

Information om läget i förhandlingarna. Diskussion om vissa utestående frågor.

Bakgrund

VIS-förordningen som omfattar bestämmelser rörande översändande och utbyte av uppgifter om viseringsansökningar inkluderande biometri (fingeravtryck och ansiktsfotografi) förväntas antas i slutet av året alternativt början av år 2008. Systemet kan då driftsättas i april-maj 2009. En förutsättning för driftsättningen av VIS är att det finns en rättslig grund för insamlande av biometriska uppgifter. Kommissionen lade därför fram förslag till förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna i syfte att skapa en rättslig grund för upptagande av biometri i viseringsärenden under en övergångsperiod i avvaktan på att en samlad gemenskapskodex gällande viseringar antas.

Svensk ståndpunkt

Sverige är generellt positivt inställt till förslaget eftersom det fastställer en rättslig grund för att fullt ut kunna använda VIS. Därmed skapas lagliga förutsättningar för att insamla biometriska uppgifter i viseringsansökningar.

Se vidare i bifogad promemoria.

12. (ev.) Slutlig rapport om tredje omgången av ömsesidiga utvärderingar: "Utbyte av uppgifter och underrättelser mellan Europol och medlemsstaterna och medlemsstaterna sinsemellan"

– **Antagande och diskussion**
(Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Rådet förväntas anta den slutliga rapporten om tredje omgången av ömsesidiga utvärderingar.

Bakgrund

Arbetet med de ömsesidiga utvärderingarna om hur medlemsstaterna på nationell nivå genomför internationella åtaganden i kampen mot den organiserade brottsligheten har fortsatt inom ramen för den Sektorsövergripande arbetsgruppen mot organiserad brottslighet. Den tredje utvärderingsrundan som behandlar polisinformationsutbyte i relation till Europolkonventionen och andra åtaganden, t.ex. Schengenkonventionen, avses nu avslutas vid rådsmötet i december. Medlemsstaterna avses återrapportera om vidtagna åtgärder med anledning av rekommendationerna senast den 31 december 2008. Ett antal viktiga rekommendationer i rapporten tar sikte på hur medlemsstaterna organiserar sitt informationsutbyte mellan sina

respektive brottsbekämpande myndigheter. Huvudpoängen är att det inte bör föreligga hinder i samarbetet mellan exempelvis polis och tull i deras gemensamma, brottsbekämpande verksamhet enbart av det skälet att det är fråga om två organisationer. I rapporten lyfts också fram PTN-samarbetet (Nordic Police and Customs Cooperation) enligt vilket ett system tillämpas där de nordiska länderna har gemensamma sambandsmän och alltså kan täcka en större del av världen med gemensamma resurser. Sverige omnämns därutöver knappt alls.

Tidigare behandling i EU-nämnden: -

Tidigare behandling vid rådsmöte: -

Svensk ståndpunkt

De ömsesidiga utvärderingarna är viktigt instrument för att förbättra och effektivisera samarbetet inom EU när det gäller det rättsliga och polisiära. Det är fråga om ett praktiskt och konkret sätt att identifiera inte bara problem, utan också möjligheter.

Sverige välkomnar slutrapporten från den tredje utvärderingsrundan som tagit upp ett viktigt område, nämligen informationsutbyte.

13. Europol:

- **Slutgranskning av kapitlen IV, VI, VII och IX i utkastet till rådets beslut (R)**
- **Expertgrupperna: Lägesrapport (Sr Ask)**

Avsikten med behandlingen i rådet

Nå överenskommelse om kapitlen VI, VII och IX (Organisation, Sekretess och Övriga bestämmelser) samt notera en lägesrapport om arbetet med de utestående frågorna inför beslut om gemenskapsfinansiering.

Bakgrund

Rådet enades i slutsatser om Europols framtid i december 2006 att Europolkonventionen skall ersättas av ett rådsbeslut. Syftet är att underlätta en snabbare anpassning av Europols verksamhet för att möta nya krav från medlemsstaterna och förändringar i omvärlden.

Förhandlingarna om rådsbeslutet pågår sedan i januari 2007 och rådsbeslutet i sin helhet skall antas senast i juni 2008. Under förhandlingarnas gång har enstaka kapitel efterhand behandlats i rådet för överenskommelse om texten

Svensk ståndpunkt

Sverige står bakom de föreslagna ändringarna i kapitlet om Europols organisation. De medför bl.a. större effektivitet och en ökad kontinuitet i styrelsearbetet. Reglerna om sekretess samt övriga bestämmelser om bl.a. tillgång till Europols dokument, interna språkregim, information till Europaparlamentet, interna bedrägeribekämpning, överenskommelse med Nederländerna om högkvarteret samt skadeståndsansvar har med små förändringar och förtydliganden förts över från den nu gällande Europolkonventionen.

Texten kan godkännas som den ser ut efter den senaste behandlingen i arbetsgruppen. Den kan dock behöva granskas igen mot bakgrund av resultatet av förhandlingarna om den framtida finansieringen och personalregelverket.

Sverige står bakom förslaget att överföra Europolkonventionen till ett rådsbeslut och verkar för att förändringen skall vara budgetneutral och inte påverka Europols verksamhet negativt. Det är angeläget att bevaka att ett eventuellt beslut om gemenskapsfinansiering kan fattas på ett väl genomarbetat underlag. Sverige har agerat mycket aktivt på alla nivåer i dessa frågor och kommer att fortsätta med det.

Se vidare i bifogad promemoria.

14. Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (R)

– Information från ordförandeskapet om överenskommelsen med Europaparlamentet vid första behandlingen

[Offentlig överläggning i enlighet med artikel 8.1]

(Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Nå politisk överenskommelse om förslaget (under förutsättning att Europaparlamentet inte röstar nej till förslaget den 28-29 november).

Bakgrund

EG och de flesta medlemsstater – däribland Sverige – har undertecknat protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar till skjutvapen och ammunition (FN:s vapenprotokoll) från 2001. Protokollet är en bilaga till FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet. Eftersom protokollet är ett s.k. blandat avtal kräver ett genomförande av protokollet åtgärder inte bara på nationell nivå utan även på EU-nivå. För att genomföra protokollet inom gemenskapsrätten har kommissionen föreslagit ändringar i EG:s direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (vapendirektivet). Det handlar bl.a. om att inom direktivets tillämpningsområde definiera begreppen olaglig tillverkning av och

handel med skjutvapen samt att klargöra tillämpliga påföljder och att införa krav på märkning vid tillverkning av vapen och register för att kunna spåra vapen.

Svensk ståndpunkt

Sverige har undertecknat FN:s vapenprotokoll och har för avsikt att ratificera det. Sverige stödjer därför ändringar i vapendirektivet som ligger inom ramen för vad protokollet stipulerar. Under förhandlingarnas gång har en hel del förändringar gjorts i kommissionens ursprungliga förslag, fram för allt på initiativ av Europaparlamentet. Flera av dessa ligger utanför protokollets område. Även i dessa delar kan dock Sverige acceptera ordförandeskapets förslag till ändringsdirektiv eftersom förslagen inte torde påverka svensk vapenlagstiftning i nämnvärd utsträckning.

Se vidare i bifogad promemoria.

15. Förslag till rådets rambeslut om ändring av rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism (R)

– Föredragning och inledande diskussion (Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Presentation av förslaget och ett första utbyte av åsikter om det.

Bakgrund

Inom EU har utarbetats ett rambeslut om bekämpande av terrorism (Rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002). Rambeslutet genomfördes bl.a. genom lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, se prop. 2002/03:38.

Den 6 november 2007 antog kommissionen ett förslag om ändringar i rambeslutet om bekämpande av terrorism. Syftet med ändringsförslaget är att nationella bestämmelser om offentlig uppmaning till terrorism, rekrytering till terrorism och utbildning för terrorism ska harmoniseras så att sådana handlingar, inklusive när de begåtts genom användande av Internet, blir straffbara i hela EU. Syftet är också att säkerställa att de regler om påföljder, ansvar för juridiska personer, behörighet och åtal som i dag tillämpas på terroristbrott ska gälla även dessa handlingar.

Svensk ståndpunkt

Kampen mot terrorism är en viktig fråga för Sverige och för EU. Det behövs effektiva metoder för att bekämpa den här typen av brottslighet.

Samtidigt får kampen mot terrorism bara föras på ett sätt som hör hemma i ett öppet, demokratiskt och rättssäkert samhälle. Förslaget rör handlingar som ligger i gränslandet mot utövandet av grundläggande friheter, såsom yttrande-, förenings- och religionsfrihet. Dessa friheter har grundlagsskydd i Sverige. De åtgärder som vidtas måste respektera mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen. Det blir en mycket angelägen uppgift för Sverige att i förhandlingsarbetet bevaka att instrumentet inte inkräktar på grundlagen eller på grundläggande rättsprinciper.

Se vidare i bifogad promemoria.

16. e-juridik

– Lägesrapport och diskussion (Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Rådet förväntas få information om och notera rådsarbetsgruppens rapport om arbetet med e-juridik under det portugisiska ordförandeskapet.

Bakgrund

Beslut i RIF-rådet den 7 juni 2007 om att ge Coreper i uppdrag att organisera arbete med e-juridik. Till grund för beslutet låg en rapport från arbetsgruppen vari sonderades möjligheterna att arbeta med e-juridik frågor och inom vilka områden detta arbete borde bedrivas.

E-juridik innebär inrättandet av en EU-gemensam portal som kompletteras med nationella portaler som, sammanfattningsvis, skall möjliggöra följande:

- att kunna processa elektroniskt i gränsöverskridande tvister (tvistemål, brottmål och administrativa mål),
- att på elektronisk väg genomföra förfarandet för det europeiska betalningsföreläggandet och
- att på elektronisk väg få tillgång till vissa register, konkursregister, bolagsregister, fastighetsregister och kriminalregister.

Det handlar inte om att harmonisera eller lagstifta inom dessa områden utan enbart om att hitta tekniska lösningar för dessa portaler som möjliggör att de nationella systemen kan kommunicera med varandra, bl.a. ifråga om standarder, säkerhet och verifiering.

Svensk ståndpunkt

Sverige har intagit en försiktigt positiv inställning till projektet. SE har emellertid inte aktivt tagit del av det utvecklingsarbete som bedrivits av vissa MS för att ta fram prototypen till portalen. Det är viktigt att

förslagets konsekvenser och mervärde analyseras fullt ut innan ett ställningstagande görs.

Se vidare i bifogad promemoria.

17. (ev.) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (R)

– Politisk överenskommelse

[Offentlig överläggning i enlighet med artikel 8.1]

(Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

ORDF har lagt fram en kompromisstext avseende hela förordningen och avser att försöka nå en överenskommelse i rådet om en text som även EP kan acceptera.

Bakgrund

Förslaget innehåller allmänna regler om tillämplig lag för avtalsförpliktelser. Det kan t.ex. handla om köp av varor eller tjänster. Förslaget innebär att den gällande s.k. Romkonventionen mellan medlemsstaterna omvandlas till en förordning (Rom I), samtidigt som bestämmelserna revideras i viss mån. En av de förändringar som görs är att de allmänna anknytningskriterier som tidigare funnits (t.ex. att lagen i det land där den avtalspart som utför den för avtalet mest karaktäristiska prestationen ska tillämpas) i viss utsträckning ersätts av fasta anknytningskriterier som har utvecklats i praxis (t.ex. att vid försäljningsavtal mellan näringsidkare ska säljarens lands lag tillämpas). Syftet med instrumentet är att främja den inre marknadens funktion.

Förhandlingar har pågått i Civilrättskommittén sedan våren 2006. EP har ännu inte avslutat sin behandling av förslaget. RIF-rådet har träffat en politisk överenskommelse om 15 av förordningens artiklar. Återstoden av förordningen har därefter varit föremål för fortsatta förhandlingar i Civilrättskommittén.

Svensk ståndpunkt

Sammanfattningsvis kan Sverige acceptera den kompromisstext som ORDF nu lagt fram.

Se vidare i bifogad promemoria.

18. (ev.) Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2201/2003 när det gäller domstols behörighet och om införande av bestämmelser om tillämplig lag i äktenskapsmål (Rom III) (R)

– Debatt om vissa frågor
(Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Det är oklart om och i så fall i vilka delar förslaget kommer att tas upp till behandling vid RIF-rådet den 6-7 december 2007.

Bakgrund

Kommissionen presenterade i juli 2006 ett förslag om ändring av den s.k. Bryssel II-förordningens regler om behörigt domstolsland i äktenskapsmål och införande av enhetliga regler om vilket lands lag som skall tillämpas i mål om skilsmässa. Förslaget har hittills behandlats vid nio rådsarbetsgruppsmöten.

Sverige har i förhandlingarna ifrågasatt behovet av enhetliga lagvalsregler i gemenskapen när det gäller äktenskapsskillnad. Sverige har motsatt sig regler som innebär att domstolarna skall tillämpa ett annat lands lag i vissa mål om äktenskapsskillnad.

Vid RIF-rådet den 19 april 2007 träffades överenskommelse om vissa riktlinjer för förhandlingarna. Några bindande riktlinjer avseende lagvalsregler antogs inte, utan riktlinjernas innebörd i den delen innebär endast att förhandlingarna skall fortsätta.

En stor majoritet står bakom huvuddragen i kommissionens förslag till lagvalsregler. En liten minoritet – Sverige och ytterligare något land – motsätter sig förslagen. Trycket på Sverige att bidra till en kompromisslösning är mycket starkt.

Svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar den del av förslaget som innebär ökade möjligheter för par med anknytning till en viss medlemsstat att få ett äktenskapsmål prövat där. Sverige bör stödja en överenskommelse som innebär att parter får möjlighet att avtala om behörig domstol.

Sverige ifrågasätter behovet av enhetliga lagvalsregler i gemenskapen när det gäller äktenskapsskillnad och förordar att några lagvalsregler inte antas.

Sverige vill inte införa regler som innebär att möjligheten att få skilsmässa i svensk domstol inskränks för vissa grupper. Om lagvalsregler antas, bör utgångspunkten vara att svensk domstol skall tillämpa svensk lag i skilsmässomål. Sverige har svårt att se någon acceptabel lösning som innebär att svensk domstol i vissa skilsmässomål skall tillämpa annat lands lag.

Se vidare i bifogad promemoria.

19. (ev.) Europeisk avtalsrätt

– Lägesrapport

(Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Ordförandeskapet kan antas ha för avsikt att lämna en lägesrapport över det pågående arbetet. I en rådsarbetsgrupp (Civilrättskommittén) pågår ett arbete som syftar till att rådet senast vid slutet av innevarande år skall ha nått en ståndpunkt om vissa grundläggande huvuddrag i vad man förväntar sig av den blivande gemensamma referensramen.

Bakgrund

Kommissionen har lagt fram tre meddelanden om europeisk avtalsrätt. I meddelandena har ett antal vägar anvisats för att uppnå avtalsrättslig samordning.

En av dessa vägar utgörs av åtgärder för att förbättra kvaliteten på den del av det nuvarande och framtida gemenskapsrättsliga regelverket som har avtalsrättslig inriktning. Den metod som anvisas för detta är skapandet av en gemensam referensram (Common Frame of Reference, CFR).

Referensramen skall vara ett dokument som antas av medlemsstaterna och skall syfta till att fastställa gemensamma principer och gemensamma definitioner av centrala avtalsrättsliga begrepp. Till grund för referensramen skall ligga avtalsrättslig forskning som kommissionen har upphandlat. När medlemsstaterna väl har enat sig om innehållet är det tänkt att referensramen skall kunna användas som ett slags uppslagsbok när befintliga EG-direktiv revideras eller nya tas fram. Enligt den presenterade tidsplanen är målsättningen att ramen skall kunna antas år 2009. Det har ännu inte lämnats besked om vilket slags instrument (om något) som referensramen skall utgöra.

Svensk ståndpunkt

I en rådsresolution från år 2004 och i rådsslutsatser som antogs i november 2005 har Sverige och övriga medlemsstater i allmänna ordalag välkomnat tanken på en gemensam referensram. Själva arbetet befinner sig dock i en preliminär fas och något ställningstagande i sak kan därför inte göras på detta stadium.

Sverige har tidigare välkomnat att det i rådsarbetsgrupp inleds en diskussion om vad som bör vara att vänta av referensramen i fråga om bl.a. innehåll och detaljeringsgrad. Av nödvändighet kan diskussionen dock bara vara förberedande, eftersom resultatet av kommissionens arbete inte väntas föreligga förrän år 2009. Syftet med diskussionen skulle därmed vara att underlätta ett framtida ställningstagande och att intensifiera och fördjupa rådets bevakning av kommissionens pågående avtalsrättsliga arbete. Sverige vidhåller denna uppfattning.

Se vidare i bifogad promemoria.

20. Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om straffrättsliga påföljder till skydd för miljön (R)

– (ev.) Allmän riktlinje

[Offentlig överläggning i enlighet med artikel 8.1]

(Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Information om läget i förhandlingarna.

Bakgrund

Kommissionen lade i februari 2007 fram ett förslag till direktiv om straffrättsliga åtgärder till skydd för miljön. Bakgrunden till förslaget är en dom från september 2005 (miljödomen) genom vilken EG-domstolen ogiltigförklarade rådets rambeslut 2003/80/RIF om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser. Domen rör gränsdragningen mellan första och tredje pelaren i EU och innebär att straffrättslig reglering, i vart fall på miljöområdet, kan ske inom ramen för första pelaren om den är absolut nödvändig för att säkerställa gemenskapsrättens effektivitet. Genom en dom i oktober 2007 har EG-domstolen på samma grunder som i miljödomen ogiltigförklarat ett rambeslut om fartygsföreningar (fartygsföreningensdomen). I den domen fastslog domstolen att den straffrättsliga kompetensen inom första pelaren inte omfattar arten och nivån av de straffrättsliga påföljderna. För det fall rättslig grund för straffrättsliga bestämmelser finns kan dessa alltså inte sträcka sig längre än till att föreskriva att sanktionerna ska vara "effektiva, proportionerliga och avskräckande".

Syftet med det nu aktuella direktivet om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser är i huvudsak att, med beaktande av de nämnda domarna, överföra reglerna från det ogiltigförklarade

rambeslutet till ett direktiv. Förhandlingarna om direktivet har pågått under året i rådsarbetsgruppen materiell straffrätt.

Svensk ståndpunkt

En god miljö är av grundläggande betydelse för människors, djurs och växters välbefinnande. En hög miljöskyddsnivå och effektiva regler för att bekämpa olika former av miljöbrott är därför något som Sverige anser vara av stor betydelse. För att på bästa sätt uppnå detta krävs gemensamma åtgärder. En sådan åtgärd är att skapa en gemensam straffrättslig plattform när det gäller kampen mot miljöbrottsligheten. Det är därför angeläget att EU vidtar insatser för att motverka olika former av miljöbrott inom unionen.

Sverige anser att det är angeläget att vidta kraftfulla åtgärder för att skydda miljön och ser därför positivt på det föreslagna direktivet. En viktig principfråga är dock alltså i vilken utsträckning straffrättslig reglering kan ske inom ramen för första pelaren, dvs. EG-fördraget.

Sverige anser att huvudprincipen fortfarande är att bestämmelser om straffrätt och brottmålsförfarandet inte omfattas av EG-fördragets behörighet utan bör regleras genom tredjepelarinstrument. Undantagen från denna princip bör tolkas restriktivt.

Se vidare i bifogad promemoria.

21. Utkast till rådets slutsatser om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om Eurojusts och det europeiska rättsliga nätverkets roll i bekämpningen av organiserad brottslighet och terrorism i EU

– Antagande

(Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Rådet förväntas anta slutsatser angående kommissionens meddelande.

Bakgrund

EU:s åklagarsamarbete, Eurojust, inrättades 2002. I Haagprogrammet uppmanade Europeiska rådet kommissionen att överväga en eventuell vidareutveckling av Eurojust. I rådets slutsatser från juni 2007 uppmanades kommissionen att lägga fram ett meddelande om framtiden för Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket.

Kommissionen redovisar i sitt meddelande läget vad gäller införlivandet av Eurojustbeslutet samt lämnar förslag till möjliga förbättringar av Eurojustsamarbetet på kort och lång sikt.

Vid rådets möte i Bryssel den 6-7 december 2007 ska rådet anta slutsatser angående kommissionens meddelande. Utkastet till rådsslutsatser består av 11 punkter, i vilka bl.a. medlemsstaterna uppmanas att överväga hur Eurojust och de nationella medlemmarnas roller kan stärkas.

Svensk ståndpunkt

Sverige kan ställa sig bakom de av ordförandeskapet föreslagna rådsslutsatserna om kommissionens meddelande.

Eurojust, som tillkommit på initiativ av bl.a. Sverige, är en väl fungerande myndighet som har en mycket viktig roll i bekämpandet av grov och ofta organiserad internationell brottslighet. Det finns dock utrymme för att ytterligare effektivisera Eurojustsamarbetet. Sverige bör därför aktivt delta i det reformarbete beträffande Eurojust som nu påbörjas. Det är bl.a. angeläget att alla medlemsstater förser sina nationella medlemmar med sådan nationell behörighet att de kan utföra sina uppgifter vid Eurojust så effektivt som möjligt. Kommissionens meddelande är välkommet och utgör ett värdefullt bidrag till detta arbete.

Se vidare i bifogad promemoria.

22. Initiativ från Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike inför rådets antagande av ett rambeslut om erkännande och övervakning av uppskjutna påföljder, alternativa påföljder och villkorliga påföljder R)

– (ev.) Allmän riktlinje
(Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Det portugisiska ordförandeskapet har som ambition att nå en politisk överenskommelse under sitt ordförandeskap och förslaget i sin helhet ska presenteras vid RIF-rådet den 6-7 december.

Bakgrund

Tyskland och Frankrike presenterade i januari 2007 förslag till ett rambeslut om erkännande och övervakning av uppskjutna, alternativa och villkorliga påföljder mellan medlemsstaterna. Förslaget syftar till att förbättra samarbetet mellan medlemsstaterna i de fall en person dömts till en icke frihetsberövande påföljd i en medlemsstat men har sin hemvist i en annan medlemsstat. För närvarande finns inget fungerande samarbete inom det här området mellan medlemsstaterna.

Förhandlingar om förslaget inleddes i februari i år i arbetsgruppen och det senaste mötet hölls den 14-15 november 2007. Medlemsstaterna och KOM är positiv till att samarbetet utvidgas till detta område; dock har många medlemsstater ansett att förhandlingarna om rambeslutet har varit

och är komplicerade, eftersom systemen för icke frihetsberövande påföljder är mycket olika inom unionen.

Svensk ståndpunkt

Instrumentet är att se som ett första steg till samarbete på detta område, där vi tidigare inte sett något fungerande samarbete mellan medlemsstaterna. Det är mycket positivt att det nu kommer att vara möjligt att i större utsträckning döma ut icke frihetsberövande påföljder för medborgare från andra EU-medlemsstater.

Nu kvarstår endast frågan om att hitta en bra lösning så att det säkerställs att det svenska systemet för icke frihetsberövande påföljder faller innanför rambeslutets tillämpningsområde. Denna fråga av mer teknisk natur är ännu under diskussion i rättsrådgivarkretsen. Förhoppningen är att lösa den före behandlingen av rambeslutet i Coreper den 28 november 2007 och i vart fall före behandlingen på ministernivå.

Instrumentet är så utformat att den svenska myndighetsstrukturen kan behållas. Behöriga myndigheter behöver inte alltid vara rättsliga myndigheter. Det har även uppnåtts en bra fördelning av behörigheten mellan utfärdande och verkställande stat när det gäller följdbeslut vid den dömdes misskötsamhet.

Slutligen har anpassningsmekanismen fått en utformning som bland annat tillåter att Sverige kan hantera en annan stats påföljd i det egna systemet.

Se vidare i bifogad promemoria.

23. Förslag till rådets rambeslut om en europeisk övervakningsorder vid förfaranden mellan Europeiska unionens medlemsstater före rättegång (R)

– **Lägesrapport**
(Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Ordförandeskapet förväntas informera om det pågående arbetet med förslaget.

Bakgrund

Kommissionen lade i augusti 2006 fram ett förslag till rambeslut om en europeisk övervakningsorder. Syftet med rambeslutet är att EU-medborgare eller personer med hemvist i annat EU-land inte i lika stor utsträckning som i dag ska behöva sitta häktade i rättegångslandet i avvaktan på rättegång, utan kunna återvända till sitt hemland och där

övervakas. Förslaget innebär att den misstänkte kan åläggas vissa skyldigheter i anslutning till verkställigheten i hemviststaten, t.ex. förbud mot vistelse på vissa platser, anmälningsskyldighet till en viss myndighet och inlämnande av pass och andra resedokument (reseförbud). Myndigheterna i den misstänktes hemviststat ansvarar för övervakningen av den misstänkte och är skyldig att rapportera eventuella överträdelser till den utfärdande myndigheten, som vid behov kan besluta att den misstänkte ska frihetsberövas och överföras till den utfärdande staten. Strikta tidsfrister för beslutsfattande gäller. Förslaget innebär i stort en skyldighet för den verkställande staten att erkänna och verkställa en övervakningsorder i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande. Det föreslås emellertid vissa vägransgrunder.

Svensk ståndpunkt

Sverige är fortsatt positivt till ett instrument på området och till syftet bakom detsamma. Detta är dock en ren informationspunkt som Sverige inte har någon anledning att ha någon synpunkt på.

Se vidare i bifogad promemoria.

24. RIF – Yttre förbindelser

– Resultat av mötet i det permanenta partnerskapsrådet EU Ryssland med RIF-ministrar i Bryssel den 22–23 november (Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Information. Återrapportering från mötet i det permanenta partnerskapsrådet EU Ryssland.

Något dokument med mötesrapport har inte presenterats inför rådsmötet.

Bakgrund

Under varje ordförandeskap äger ett högnivåmöte rum med Ryssland i den s.k. permanenta partnerskapskommittén. Portugal var värd för ett sådant möte den 22-23 november 2007 i Bryssel.

På dagordningen stod som vanligt frågor om viseringslättnader, återtagandeaftal, biometri, kampen mot terrorismen inkl skydd av kritisk infrastruktur och finansiering av terrorism, organiserad brottslighet, särskilt droger, människohandel och korruption, samarbetet med Europol och Eurojust samt rättsligt samarbete i straff- och civilrättsliga ärenden.

De viktigaste frågorna gällde bl.a. att

- gemensamt genomföra de prioriterade frågorna från förra mötet i det permanenta partnerskapsrådet, t.ex. ökade ansträngningar i kampen mot den organiserade brottsligheten,
- gemensamt genomföra avtalen om viseringslättnader och återtagande,
- Ryssland uppmanas snarast implementera 1981 års dataskyddskonvention, en förutsättning för närmare samarbete med Europol och Eurojust,
- Ryssland uppmanas förbättra gränssamarbetet mellan EU och Ryssland.

– (ev.) Slutsatser om resultatet av den diplomatiska konferensen om utkastet till konvention om internationell indrivning av underhåll för barn och andra familjemedlemmar (Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Information. Ev. godkännande av slutsatser om resultatet av den diplomatiska konferensen.

Något dokument har ännu inte presenterats inför rådsmötet.

Bakgrund

Sedan 1999 pågår ett arbete inom Haagkonferensen för internationell privaträtt för att arbeta fram en ny internationell konvention om indrivning av underhållsbidrag. Fem specialkommissioner har ägt rum och den 5-23 november 2007 hölls en diplomatkonferens. Målet var att under diplomatkonferensen enas om en text till en ny konvention om indrivning av underhållsbidrag och till ett protokoll om tillämplig lag.

Bakgrunden till arbetet med de nya instrumenten är att tillämpningen av tidigare konventioner på området visat sig vara problematisk och ojämn. I fokus för arbetet står underhåll till barn och ändamålet att stärka barns rättigheter. Syftet är att skapa mer moderna och effektiva redskap för att se till att underhållsskyldighet utöver gränserna respekteras. Förfarandet ska vara enkelt, snabbt och kostnadseffektivt. En förutsättning för att uppnå detta har ansetts vara att det finns ett välfungerande administrativt samarbete mellan centralmyndigheter samt billiga och effektiva mekanismer för indrivning av underhållsbidrag.

Arbetet inom ramen för Haagkonferensen har medfört koordineringsmöten mellan EU:s medlemsstater eftersom kompetensen beträffande frågor om domsrätt samt erkännande och verkställighet gått över till EG i samband med Bryssel I-förordningens ikraftträdande. Även i de frågor där EG inte har exklusiv behörighet, t.ex. administrativt samarbete och tillämplig lag, ska medlemsstaterna, enligt antaget förhandlingsmandat,

koordinera sina ståndpunkter för att försöka nå enighet om dessa. Att ett arbete parallellt pågår inom EU med att arbeta fram en förordning om underhållsskyldighet har förstärkt behovet av koordinering. Nu vidtar diskussioner med övriga EU-medlemsstater om en gemensam linje i frågan om eventuellt undertecknande och ratifikation.

Under diplomatkonferensen lyckades man enas om en konventionstext samt om ett protokoll om tillämplig lag. Kortfattat innebär de nya instrumenten följande. *Konventionens* huvudsakliga tillämpningsområde är underhållsbidrag till barn, men även annat familjerättsligt underhåll omfattas av konventionens bestämmelser om erkännande och verkställighet. En stat kan också genom att avge en förklaring utvidga tillämpningsområdet. Vidare finns det i konventionen bl.a. regler om det administrativa samarbetet mellan centralmyndigheter, om ansökningsförfarandet via centralmyndigheter samt om proceduren för erkännande och verkställighet av utländska underhållsavgöranden (s.k. exekvaturförfarande). Förfarandet vad gäller underhåll till barn ska vara kostnadsfritt, även när ett offentligt organ har trätt i barnets ställe. *Protokollet* om tillämplig lag reglerar vilken lag som är tillämplig i fråga om familjerättslig underhållsskyldighet. Huvudregeln är att lagen i det land där den underhållsberättigade har sitt hemvist är tillämplig, men protokollet möjliggör avsteg från denna regel, bl.a. i fråga om underhåll till barn och mellan makar/f.d. makar.

Svensk ståndpunkt

Viktiga frågor för Sverige har framför allt varit

- att förfarandet vad gäller underhåll till barn ska vara kostnadsfritt,
- att det nordiska samarbetet på området ska få behållas,
- att offentliga organ också ska kunna dra fördelar av ett kostnadsfritt förfarande (i och med att vi har ett system med underhållsstöd),
- att det administrativa samarbetet klargörs och ges ett reellt innehåll, och
- att reglerna om tillämplig lag möjliggör att man kan skydda sig mot underhåll som är främmande för vår rättsordning (t.ex. alltför högt underhåll till makar/f.d. makar och underhållsskyldighet till kusiner).

Under diplomatkonferensen lyckades man enas om en konventionstext samt om ett protokoll om tillämplig lag. Resultatet är glädjande, särskilt som de frågor som har varit särskilt angelägna för Sveriges del har beaktats.

25. Övriga frågor

-

GEMENSAMMA KOMMITTÉN PÅ MINISTERNIVÅ

1. Godkännande av den preliminära dagordningen

Se bifogad preliminär dagordning, bilaga 1.

2. Utkast till rådets beslut om fullständig tillämpning av Schengenregelverket i Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien (Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Rådet förväntas besluta om fullständig tillämpning av Schengenregelverket i de länder som skall anslutas till Schengenområdet. Beslutet innebär att gränskontrollen vid inre gräns upphävs från den 21 december (land- och sjögräns) respektive 30 mars (luftgräns).

Något dokument har inte presenterats inför rådsmötet.

Bakgrund

Inom ramen för den process som skall leda till en utvidgning av Schengenområdet har de nya medlemsstaternas¹ beredskap att praktiskt tillämpa och genomföra bestämmelserna i Schengenregelverket utvärderats. Vid rådets möte den 4-5 december 2006 antogs vissa slutsatser angående ländernas förberedelser. Vid rådets möte den 8-9 november 2007 antogs slutsatser som avslutar utvärderingsprocessen och som konstaterar att samtliga utvärderade länder är tillräckligt väl förberedda för att kunna tillämpa Schengenregelverket i sin helhet på ett tillfredställande sätt.

Rådet skall nu besluta vid vilka datum de anslutande länderna skall börja tillämpa regelverket i sin helhet. En fullständig tillämpning innebär bl.a. att gränskontrollerna vid de inre gränserna upphävs. Rådsbeslutet innehåller anvisningar om vilka bestämmelser i Schengenregelverket som skall börja tillämpas och en övergångsbestämmelse till den 30 juni 2008

¹ Med nya medlemsstater avses de länder som blev EU-medlemmar 2004, med undantag av Cypern som valt att vänta med sin anslutning till Schengen.

avseende tredjelandsmedborgare som har beviljats nationella viseringar innan den 21 december 2007.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Frågor relaterade till Schengenutvidgningen behandlades senast inför RIF den 8-9 november.

Svensk ståndpunkt

Sverige ser positivt på att de nya medlemsstaterna ges möjlighet att ansluta sig till Schengenområdet.

3. Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma normer och förfaranden i medlemsstaterna för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna

– **Lägesrapport**
(Sr Billström)

Avsikten med behandlingen i rådet

Information om läget i förhandlingarna.

Bakgrund

I september 2005 överlämnade KOM till rådet ett förslag till direktiv om gemensamma standarder för återvändande av personer som vistas olagligt i medlemsstaterna. En majoritet av medlemsstaterna har haft omfattande synpunkter på betydande delar av förslaget.

Det portugisiska ordförandeskapet har mot denna bakgrund presenterat ett kompromissförslag som innebär en lägre harmoniseringsgrad. Kompromissförslaget har behandlats på tjänstemannanivå.

Svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar kompromissförslaget. Förslaget medför en harmonisering av återvändandeförfaranden som väl låter sig förenas med principerna om subsidiaritet och proportionalitet.

Se vidare i bifogad promemoria.

4. (ev.) Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om hur viseringsansökningar ska tas emot och behandlas
(Sr Billström)

Se rådets dagordning, dagordningspunkten 11.

5. SIS-kommunikationsnät

– Lägesrapport (Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Information om arbetet med att ersätta nätverket för SIS.

Något dokument har inte presenterats inför rådsmötet.

Bakgrund

Förseningar i kommissionens utveckling av den andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) har inneburit att kontraktstiden för nätverket för nuvarande system, kallat SISNET, löper ut innan SIS II kan tas i drift. För att säkerställa kontinuiteten i driften av nuvarande system har generalsekretariatet genomfört en upphandling av en förlängning av SISNET. Parallellt med detta har KOM tagit fram en reservplan för det fall att upphandlingen misslyckas. Vid rådets möte den 8-9 november godkändes upphandlingen av en förlängning och att avtal ingås med en utvald leverantör. Även förslaget till reservplan godkändes.

Informationen torde komma att innehålla en tidsplan för när kontrakt skall ingås med den utvalda leverantör och för genomförande av den upphandlade tjänsten.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Frågor relaterade till nätverk för Schengens informationssystem (SIS) behandlades senast inför RIF den 8-9 november.

6. SIS II

– Lägesrapport (Sr Ask)

Avsikten med behandlingen i rådet

Information om hur utvecklingsarbetet av SIS II fortskrider.

Något dokument har inte presenterats inför rådsmötet.

Bakgrund

Den tekniska utvecklingen av den andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) pågår under kommissionens ledning. Utvecklingen dras sedan tidigare med förseningar. Parallellt med detta

har förhandlingar om tre rättsakter rörande SIS II förts och avslutats (förordning respektive rådsbeslut om SIS II samt en förordning om fordonsmyndigheters tillgång till SIS II). Det sista dokumentet antogs formellt vid rådets möte den 12-13 juni 2007.

Enligt nuvarande tidtabellen skall SIS II vara färdigställt till december 2008.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Frågor relaterade till SIS II behandlades senast inför RIF den 8-9 november.

7. Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen

- **Information från ordförandeskapet om överenskommelsen med Europaparlamentet vid första behandlingen (Sr Ask)**

Se rådets dagordning, dagordningspunkten 14.

8. Övriga frågor

-

Justitie- och inrikesministrarnas möte med ministrarna för sysselsättning och socialpolitik (Sr Billström)

- **Migration, sysselsättning och Lissabonstrategin**
 - *Riktlinjedebatt*

Avsikten med behandlingen i rådet

Ordförandeskapets avsikt är att hålla ett gemensamt möte i rådet för rättsliga och inrikes frågor och rådet för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och konsumentfrågor. Policydebatt om migration, sysselsättning och Lissabon-strategin.

Dokument bifogas.

Bakgrund

Ordförandeskapet har cirkulerat ett bakgrundsdocument som skall utgöra underlag för debatten. I dokumentet konstaterar ordförande-

skapet att viktiga utgångspunkter för debatten är den ökande invandringen till EU, den åldrande befolkningen, arbetskraftsbristen i vissa sektorer, konkurrensen på den globala arbetsmarknaden om de högkvalificerade och den minskande arbetskraften i EU. Ökande strömmar av olaglig invandring till den europeiska arbetsmarknaden är en annan viktig utgångspunkt. Slutligen tas vikten av åtgärder för en hållbar integration av lagliga invandrare upp i dokumentet.

Ordförandeskapet lyfter särskilt fram två områden för debatt. Det första är arbetskraftsinvandring, integration på arbetsmarknaden och länken till Lissabon-strategin för tillväxt och jobb. Det andra är icke-deklarerat arbete som en dragningskraft för olaglig invandring.

Svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar en gemensam diskussion mellan RIF- och EPSCO-råden om migration och sysselsättning. En samstämmig politik på EU-nivå för arbetskraftsinvandring och sysselsättning är viktig både för att bidra till enhetlighet och transparens och därmed stärka EU:s möjlighet att attrahera och behålla den arbetskraft som efterfrågas och för att säkerställa att åtgärder för arbetskraftsinvandring till unionen anpassas till övriga sysselsättningspolitiska åtgärder.

* * *

(R): Rättsakt